

Dosarul nr. 2ra-1961/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: I. Barbacaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Elena Naumova și Vladimir Naumov,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Iachimenco împotriva Elenei Naumova, Vladimir Naumov și Veaceslav Rusilca, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 43 cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Elena Naumova și Vladimir Naumov, fiind menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La 2 noiembrie 2009 Tatiana Iachimenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Naumova și Olga Naumov cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 02 septembrie 2007 în urma scurgerii apei a fost inundat apartamentul nr. xx din bd. xxxxx, mun. Chișinău, ce îi aparține cu drept de proprietate.

A menționat că potrivit actului întocmit de colaboratorii Cooperativei de Construcție a Locuințelor nr. 43, inundația a avut loc din vina pârâților și până în prezent nu i s-a restituit prejudiciul material cauzat în urma acțiunilor ilicite ale acestora, care constituie suma de 25 822, 26 lei.

Reclamanta a solicitat încasarea în mod solidar a prejudiciului material din contul pârâților în beneficiul său în sumă de 25 822, 26 lei.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2011 a Judecătoriei Râșcani municipiul Chișinău, a fost admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Iachimenco împotriva Elenei Naumova și Olga Naumov cu privire la repararea prejudiciului material.

Prin decizia din 3 iulie 2012 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Elena Naumova și Olga Naumov, s-a casat hotărârea din 28 septembrie

2011 a Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Pe parcursul rejudecării cauzei, prin cererea din 31 ianuarie 2013, reclamanta Tatiana Iachimenco și-a concretizat acțiunea, înaintând pretenții față de Elena Naumova și Vladimir Naumov, intervenient accesoriu Cooperativa de Construcție a Locuințelor nr. 43 cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a solicitat, încasarea în mod solidar din contul Elenei Naumova și Vladimir Naumov în beneficiul său a prejudiciului material în mărime de 18 884 de lei, cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 774,67 de lei, cheltuielile pentru efectuarea expertizei în sumă de 1800 lei și cheltuielile de acordare a asistenței juridice în sumă de 2000 lei, precum și cheltuielile pentru serviciile executorului judecătoresc în sumă de 2500 lei.

Prin încheierea protocolară din 27 mai 2016 a Judecătorei Râșcani municipiul Chișinău a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu Veaceslav Rusilca.

Prin încheierea din 14 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani a fost dispusă schimbarea calității procesuale a lui Veaceslav Rusilca din intervenient accesoriu în copârât.

Prin hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial. S-a încasa în mod solidar din contul Elenei Naumova și Vladimir Naumov în beneficiul Tatiane Iachimenco prejudiciul material în sumă de 18 880 de lei și cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în mărime de 566, 52 de lei, efectuarea expertizei în sumă de 3600 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 2000 lei, iar în total suma de 25 050, 52 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 22 ianuarie 2018 Elena Naumova și Vladimir Naumov au declarat apel împotriva hotărârii din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Elena Naumova și Vladimir Naumov și a fost menținută hotărârea din 27 decembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe prevederile art. 1398 alin. (1), art. 1413 Cod civil, art. 118 și art. 121 Cod de procedură civilă.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiată și legală hotărârea primei instanțe, reținând că apelanții Elena Naumova și Vladimir Naumov nu au făcut dovada faptului că cerințele înaintate prin cererea de chemare în judecată sunt neîntemeiate.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 17 iulie 2018 Elena Naumova și Vladimir Naumov au declarat recurs împotriva deciziei din 19 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că a fost emisă cu încălcarea și

aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural, fiind apreciate în mod arbitrar probele.

Au susținut că instanța de apel nu a ținut cont de cererea de amânare a avocatului, lipsind-o în acest fel pe Elena Naumova de dreptul la un proces echitabil și la apărare.

La fel, au indicat că faptul existenței delictului apărut în urma inundației apartamentului nu este suficient pentru admiterea acțiunii, în condițiile în care dâșii au negat circumstanțele și urmările inundării, mărimea prejudiciului cerut spre încasare și probele aduse de intimat în susținerea pretențiilor înaintate.

În acest sens, au menționat că răspunderea delictuală survine odată cu întrunirea componenței delictului civil compus dintr-o totalitate de elemente, care la caz nu se întrunesc și respectiv, nu permit atragerea persoanei la răspundere delictuală pentru prejudiciul cauzat.

De asemenea, au relatat că raportul de expertiză nr. 2065 din 09 august 2010, care doar stabilește devizul de cheltuieli pentru recondiționarea apartamentului, nu putea fi administrat ca probă, deoarece viciile acestuia au constituit temei de casare a hotărârii inițiale.

Recurenții au solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 19 aprilie 2018, dar date privind recepționarea deciziei instanței de apel de către recurenți, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 17 iulie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Elena Naumova și Vladimir Naumov, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Elena Naumova și Vladimir Naumov, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Elena Naumova și Vladimir Naumov.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Elena Naumova și Vladimir Naumov, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva